

GRONINGER SUCCULENTEN PRAAT

Cactusclub
Groningen en
Ommelanden

December 2025

SUCCULENTA AFDELING GRONINGEN EN OMMELANDEN

Bestuurssamenstelling:

Voorzitter:	Piet Kamminga, 0594-511922, kamminga.pa@outlook.com
Vicevoorzitter:	Henk Wolven, 06-20616337, henkwolven0@gmail.com
Secretaris:	Veroniek Bicknese, 0595-491598, veroniekbicknese@planet.nl
Penningmeester:	Coby Keizer-Zinsmeester, 0598-395128, keizer.zinsmeester@ziggo.nl
Bestuurslid:	Jaap v.d. Woude, 06-53150590 j.vdwoude@home.nl

Contactpersonen:

Afgevaardigde algemene verg.:	Coby Keizer-Zinsmeester, 0598-395128
Bibliotheek:	Piet Kamminga, 0594-511922
Interviewcommissie:	Marijke Bouwmeester, 0592-613317
Oldenburg:	Piet Kamminga, 0594-511922
Website:	Thea Kamminga, 0594-511922

Foto omslag: Euphorbia geroldii (Madagaskar) Coby Keizer-Zinsmeester

Kopij voor Groninger Succulenten Praat inleveren bij:

Coby Keizer-Zinsmeester, 0598-395128, keizer.zinsmeester@ziggo.nl.

De jaarlijkse contributie is voor leden € 15,- en voor gezinsleden € 7,50.

Deze kan worden gestort op IBAN NL63INGB0003742116 t.n.v.

Succulenta afd. Groningen en Ommelanden, Westeind 96, Zuidbroek.

Er bestaat tevens de mogelijkheid om **sponsor** te worden van onze afdeling, de sponsorbijdrage dient minimaal € 15,- per jaar te bedragen.

De afdelingsbijeenkomsten worden, tenzij anders vermeld, iedere derde maandag van de maand gehouden in de zaal van de buurt- en speeltuinvereniging Selwerd, Elzenlaan 72 te Groningen (tel. 050-5711354).

WEBSITE www.cactusclubgroningen.nl

Beste leden,

Hierbij willen wij jullie uitnodigen voor de clubavond op **maandag 8 december** in de zaal van de buurt- en speeltuinvereniging Selwerd, Elzenlaan 72 te Groningen. Aanvangstijd: 19:30 uur.

Let op: dit is een week eerder vanwege de Kerstperiode.

Programma:

- Opening.
- Mededelingen en ingekomen stukken.
- Verslag van de bijeenkomst op 17 november 2025.
- Bespreking van het jaarprogramma 2026.
- Jaarverslag secretaris.
- Financieel- en jaarverslag penningmeester.
- Verslag kascommissie (Grietje de Boer en Feitse Dijkstra).
- Benoeming nieuw lid kascommissie, aftredend is Grietje de Boer.
- Bestuursverkiezingen. Aftredend en herkiesbaar is Jaap van der Woude.
- Pauze, Er is een verloting van planten die geleverd worden door Feitse Dijkstra.
- Verder krijgen de aanwezigen een traktatie.
- Korte presentatie door Carolina Hunnersen en eventueel Rudolf Schwab.
- Rondvraag.
- Sluiting om 22.30 uur.

Activiteiten binnenkort:

19 januari Lezing door Piet Kamminga over Zuid-Afrika deel 5.

Rhombophyllum nellii met Brian McDonough

Ik kweekte mijn Rhombophyllum nellii-plant in 1992 uit BCSS-zaad. Destijds stond het regelmatig op de zadenlijst van de Society. Ik herinner me dat ik een flink aantal planten succesvol heb laten ontkiemen en dat ze goed groeiden. Maar toen ze groter werden en meer ruimte in beslag namen, werden ze één voor één weggegeven of aangeboden als prijs voor de loterij, totdat er nog maar één overbleef. Een beetje kortzichtig destijds, want zonder een tweede kloon kon ik mijn eigen zaad niet produceren, iets waar ik al een tijdje spijt van heb. Mijn plant bleef goed groeien en werkte zich omhoog via de vierkante BEF-potmaten totdat hij in een vierkante pot van 12,7 cm werd gezet. Vanaf dat moment werd ruimte weer een probleem, vooral als hij naast zijn Mesemb-neven op de werkbank

moest staan. De plant is sindsdien in dezelfde pot gebleven, hoewel hij een paar keer is verpot met verse aarde. Als gevolg daarvan is de plant wat in groei achtergebleven en zijn de bladeren nu kleiner geworden. Ze bereiken niet de weelderige proporties van hun onbelemmerde jeugd, maar lijken misschien meer op de soortbeschrijving.

Afb. 1 Op zijn hoogtepunt op 17-jarige leeftijd, en begint over de 9 cm pot te groeien

Afb. 2 Op 32-jarige leeftijd vertoont mijn plant tekenen van vermoeidheid, maar minder uitbundig

Op meer dan 30-jarige leeftijd, de De plant begon tekenen te vertonen dat de takken mogelijk last hadden van 'vermoeidheid'. De volgende stap in het proces zou afsterven zijn, dus besloot ik dit jaar aan het einde van de winter een paar stekken te nemen om als reserveplanten te laten wortelen. De stekken werden in een tray met goed drainerende, korrelige compost gezet, in halfschaduw bij de normale kastemperatuur bewaard en om de paar dagen licht bewaterd met een nevelsproeier. De stekken wortelden vrij snel en toen er duidelijke tekenen waren dat de bovengroei zich uitbreidde, werden ze voorzichtig in potten van 5 cm gepot. Een van de stekken toont zijn waardering al door te bloeien (Fig. 3).

Afb. 3 *Rhombophyllum nellii* stek, eerder dit jaar beworteld en nu in bloei

Hoewel het geslacht *Rhombophyllum* gemakkelijk en probleemloos te kweken is, heeft het ook taxonomische problemen gekend. Schwantes creëerde het geslacht in 1927 uitsluitend voor *R. rhomboideum* (Fig. 4), nadat hij het het jaar ervoor in

Bergeranthus had geplaatst. Kleine verschillen in vruchtstructuur verhinderden de opname ervan in zowel Bergeranthus als Hereroa. Rhombophyllum verwijst naar de ruitvormige bladeren, net als de soortnaam die Salm-Dyck gaf bij de beschrijving van Mesembryanthemum rhomboideum in 1849, dus dubbel beschrijvend. Geen van de latere 'tweelobbige' Toevoegingen aan het geslacht dragen de kenmerkende, ruitvormige bladeren; het waren de gedeelde, gesloten vruchtlichamen die de soort verenigden binnen

Afb. 4 Rhombophyllum rhomboideum met zijn zeer karakteristieke bladeren

Rhombophyllum. In 1928 voegde Schwantes *R. nelii* en *R. dolabriforme* toe, die eerder door L. Bolus in *Hereroa* waren geplaatst. Nog later, in 1998, voegde H.E.K. Hartmann *R. dyeri* en *R. albanense* toe, die eerder in *Hereroa* en *Ruschia* hadden gestaan. In de loop der jaren heb ik getwijfeld aan de identiteit van mijn plant. Ik heb nog nooit duidelijke foto's van *R. nelii* in de literatuur gezien. De

meest voorkomende soort die ik in boeken kon vinden, was *Rhombophyllum dolabriforme* (dolabriforme betekent 'gevormd als de kop van een bijl'), die sterk op mijn plant leek. Ik vind de beschrijvingen in *The Illustrated Handbook of*

Afb. 5 Dertig jaar oud en groeiend in een pot van 13 cm. De bladeren van mijn *R. nellii* worden compacter

Succulent Plants een beetje te vaag en verwarrend. Volgens de identificatiesleutel zijn de kleinere bladeren van *R. nellii* de enige onderscheidende factor tussen *R. nellii* en *R. dolabriforme*.

De laatste tijd gebruik ik de waarnemingen van iNaturalist om soorten te identificeren, dus dat was de voor de hand liggende plek om wat opheldering te zoeken in het geval van *Rhombophyllum nellii*. Op het moment van schrijven wordt slechts één waarneming toegeschreven aan *R. nellii*, tegenover 65 voor *R. dolabriforme*, dus het is niet zo nuttig als ik zou willen. Wat me opviel, was dat *R. dolabriforme* extreem variabel lijkt te zijn in habitat en het meest verwarrend is dat de waarneming van *R. nellii* op iNaturalist en mijn plant vrij gemakkelijk binnen die *dolabriforme*-variatie kunnen worden gerekend. Dus ik vraag me af of *Rhombophyllum nellii* een geldige soort is of gewoon een vorm van *R. dolabriforme*? Troebel water inderdaad!

Maar laten we niet vastlopen in de taxonomie. Ik zou iedereen aanraden om *Rhombophyllum nellii*/*dolabriforme* eens te proberen. Hun robuuste, makkelijke karakter maakt ze bijzonder geschikt voor beginners, en ze zullen het prima doen naast cactussen en vetplanten in een gemengde collectie, afkomstig uit de Oostkaap van Zuid-Afrika,

Bericht van eNews:

eNews: spread the love of Cacti & Succulents

[Forward this eNews to a friend](#)

Verslag van de bijeenkomst op maandag 17 november

Opening

Aanwezig: 27 leden.

Opening.

Welkom weer iedereen.

Mededelingen en ingekomen stukken

- Op de website van Succulenta staat dat Frits Assink en Piet Ende hun hele verzameling te koop aanbieden.
- Gerard Geling heeft Agaves (te groot voor verzending, maar niet echt groot) over. Als iemand belangstelling heeft kan hij/zij contact met hem opnemen.
- Graag melden bij Piet als je volgend jaar planten voor de verloting wilt meenemen.
- Volgend jaar is een jubileumjaar voor onze afdeling. Graag ideeën voor het jubileumeest. Idee van het bestuur: dagje met bus naar Aad Vijverberg en/of anderen.
- Willen we volgend jaar weer een Opendag organiseren? Eind mei lijkt een leuk moment. Bedenk alvast of je mee wilt doen, zodat we er weer tijdig bij zijn.
- De bibliotheekboekenlijst van Succulenta is bij Coby verkrijgbaar.
- Onze afdelingsbibliotheek houden we voorlopig nog aan.
- Regelmatig zijn er webinars. We zullen ze in de GSP noemen.
- Piet vraagt of iemand in december nog een kleine presentatie wil geven. Carolina wil wat laten zien en Rudolf kan ook wel iets doen.

Verslag van de bijeenkomst 20 oktober 2025

Het verslag is goedgekeurd.

Lezing door Rikus van Veldhuisen over Zambia

Voor hun reis naar Zambia vonden ze het prettiger te landen in Lilongwe in Malawi. Dat is een rustig land. Vanwege paperassen etc. hadden ze wat dagen verlies. Daarna verliep de reis goed. Van Zuid Malawi helemaal door het land naar het noorden en dan de grens over naar Zambia. Noordwest Zambia is een groot moeras en bepaalde plekken daaromheen beloofden zeer interessant te worden. Heel veel Euphorbia's daar zijn nog niet bekend. Succulenten groeien soms in bossen. Dat is heel anders dan op droge dorre plekken. Ze gaan op weg naar Nakonde. Een foto van Ipomea en een kleine Monadenium. Gember groeit er overal. Een Monadenium die er totaal anders uitziet. De M. rugosum (met ruig blad) is waarschijnlijk dezelfde soort. Ze zijn behoorlijk variabel en omstandigheden beïnvloeden hoe ze er uit komen te zien.

We zien een kleine orchidee en een Oxalissoort (klaverzuring). Een stuk meer naar het noorden bij Mbala vinden ze een plant die Leach Euphorbia griseola noemde. Blijkt een *E. perplexa* te zijn. Ten oosten van Mbala gaan ze de heuvels in en het is er behoorlijk groen met ook wat landbouw. In Zambia groeien niet veel Aloe's. Een zeldzame: *Aloe myriacantha* staat er wel tussen. *Stapelia* en *Ceropegia* komen er in het gras voor.

1

2

Vlak bij het huis waar Mary Richards (die zeer veel planten verzameld heeft) woonde, vinden ze weer een plant waarvan de naam niet vaststaat. Nog een mooie oranje orchidee en een waterval: de Kalambo falls (1). Dat is een prachtige plek en daar groeit *Aloe vesityi*. en *Euphorbia cataractarum*. *Begonia*'s in soorten komen er best veel voor, maar is niet een echte vetplant. Dit keer vond Rikus Zambia een prima land, prettig om te zijn. Hij beleefde het land bij zijn reis in 2021, toen hij er ook was en tijdens de Coronaperiode, heel anders. Een *Monadenium maryrichardsiae* (2) is eigenlijk alleen wat groene blaadjes met 2 bloempjes. Bij de haven van Mpulungu (3) kun je naar Crocodile Island, waar *Monadenium lorumfolium* zou groeien. Het bleek nog een forse klim. En nog twee *Monadenium*soorten. *Ceropegia* herkenden ze omdat er het typische lantaarnbloemetje aan zat. Mooie plantjes in een rotsrichel. Naar Mporokoso. De plant die ze er zagen was de *Euphorbia distinctissima*. Dan een bolgewasje van nog geen 2 cm met 1 blaadje, *Nervillea*. Ook de blaadjes van een orchidee.

3. Haven bij Mpulunga, Zambia

In het gras verborgen een *Monadenium orobanchoides* en waarschijnlijk *Monadenium capitatum*. Een plant die in het bos groeit is de *Euphorbia decidua* met een flinke knol, die eigenlijk in de grond moet blijven anders verbrandt hij in de felle hitte. Hij mag ook veel water en in de winter verliest hij alle takken. Deze is niet echt zeldzaam. De zaailing heeft eerst maar 2 blaadjes zonder doornen. Later vormt hij takken en doorns. Dan gaan ze nog noordelijker naar Tanganyika. Ze konden ondanks plassen op de wegen en regen altijd wel doorrijden. *Adenia ovata* van ongeveer 15 cm met een knol eronder. Deze heeft mooi blad en is wel zeldzaam. Ze maakten een rondrit om het moerasgebied heen en waar het droger was komen weer vetplanten voor. Ook *Monadeniums*. De planten hebben allemaal een andere knol. *Aloe bulbicaulis* heeft ook een dikke voet (knol). *Monadenium echinolatum* is een echt mooie plant met mooie bloemen.

Bij Chiengewaren al een jaar geen gasten meer geweest. Er brak wat paniek uit toen zij er dus kwamen en eten was er eigenlijk niet voor ze. Daar moesten ze tijden op wachten. We zien een aantal planten die Rikus een vorige keer ook heeft getoond, o.a. *Monadenium nervosum*. Ook twee planten naast elkaar die er totaal verschillend uitzien qua kleur, structuur, en oppervlak.

Pauze. Verloting planten van dhr. G. Weitering

Vervolg lezing Rikus van Veldhuisen

Ze kwamen zuidelijk van Kawambwa. Op de achtergrond lag Congo, waar het allemaal oerwoud is. Boven de wouden zagen ze altijd de donkere buien hangen. Tussen het gras zagen ze *Aeollanthus* in bloei en in de drijfnatte grond een *Euphorbia* met blaadjes van minder dan 1 cm. Een mooie naam zou *E. lemna* zijn (betekent eendenkroos), maar wellicht is het een vorm van *Monadenium gammaranoi*. Rikus vertelt dat eendenkroos een van de oudste planten is, want in de dinosaurustijd was hij er al en de plant vermenigvuldigt zich alleen maar door deling. We zien een paar vogeltjes, o.a. de grauwe vliegenvanger, die hier in de zomer voorkomt en de winter daarheen trekt. Ook de kroonkraanvogel die in de natuur zeldzaam is. Bij de watervallen van Lumangwe heeft Rikus ook foto's gemaakt. Tussen het hoge gras, bijna niet te vinden, een op gras lijkende *Monadenium*. We zien er ook de bloemetjes van. Ten zuiden van Kawambwa rotsformaties, waar ze eens wilden kijken. *Brachystelma*, *Eulophia*, *Raphionacme*. En nog meer *Euphorbia lemna*. Ze hebben niet gevonden waar ze op hoopten. Bij de Ntumbachushi watervallen vonden ze *Euphorbia williamsonii* (5)

Foto's van de Mambulima falls bij de rivier (bij de grens). Verderop heb je ook nog Mumbuluma falls. Dat was uiteindelijk de type vindplaats van *Monadenium gammaranoi*. Op de terugweg moesten ze over de rivier bij Kasama. 4 Jaar

geleden was een brug bijna klaar, maar intussen was er nog niets aan gedaan. De bevolking leeft van het pontje en de brug zal wel nooit afkomen. En ze moesten als buitenlanders voor de overtocht dik betalen. Bij een bos aan de overkant vonden ze drie *Euphorbia*'s en 7 *Monadeniums*, allemaal verschillende soorten. *Euphorbia decidua*, *E. eranthes* en *E. taboraensis*. Bovendien 4 verschillende soorten *Monadenium*. Tenslotte moesten ze weer de grens over naar Malawi. Dat bleek dit keer niet lang te duren: 5 min. Bij Lake Malawi konden ze wat relaxen en daarna naar huis. In het hoge gras hebben ze wel last gehad van teken. Het is belangrijk dat je steeds goed controleert. Rikus vertelt ook over zijn ontmoetingen met slangen. Rikus houdt van vissen en in het Krugerpark zat het vol met krokodillen. In de rivier probeerden baarzen een school visjes de kant op te jagen. De krokodillen gingen zich er ook mee bemoeien. Dat was een heel spektakel.

Rondvraag

Dick Munniksma maakt ons attent op een pagina in Het Dagblad van het Noorden. Regelmatig schrijft Brian Kabbes uit Suameer een artikel in het Dagblad van het Noorden en Leeuwarder courant. Hij heeft een kwekerij, die je kunt bezoeken.

Sluiting om 22.30 uur

Veroniek Bicknese

Na al die groene *Monadenium*'s van Rikus, hier ook een bloeiende soort.
(van het internet geleend voor eenmalig gebruik)

Monadenium mafingense, Mafinga mountens, Zambia

Groeit op humus achtige plekken tussen de rotsen.

Aloe polyphylla uit zaad opkweken

Al vele jaren heb ik met bewondering staan kijken naar de exemplaren van *Aloe polyphylla* in de tuin van Dick Munnikma. Prachtig, die spiraalaloë! Begin dit jaar kreeg ik wat zaden van Dick, zodat ik zelf een poging kon wagen om die aloë uit zaad op te kweken. Maar hoe doe je dat als 'vetplantfoob'? Na wat advies van Dick en na uitgebreid zoeken op internet besloot ik om voor de methode te gaan die in een YouTube-filmpje van Yorkshire Kris Exotic Gardening heel goed uitgelegd wordt.

Zie voor het filmpje: <https://www.youtube.com/watch?v=ScoB4-DQSpQ>

Op <https://www.youtube.com/watch?v=hOg8BpRDi6s>

en <https://www.youtube.com/watch?v=-iV5HewpnSs> staan soortgelijke filmpjes, waarbij de eerste video ook andere zaden van vetplanten in water laat weken.

Ik kreeg twintig polyphylla-zaden van Dick en die heb ik begin februari in een glazen potje gedaan. Daarna Drents kraanwater erbij, schroefdekseltje erop en op de grond voor een raam op het zuidwesten gezet. Tja, en toen was het afwachten.... Elke dag even kijken en elke paar dagen het water vervangen door – alweer – Drents kraanwater ☺. Na twintig tot dertig dagen zag ik het eerste worteltje uit een zaadje tevoorschijn komen. Met een pincet heb ik dat kiemende zaadje eruit gevist en voorzichtig in een 5,5 cm potje met een mengsel van bims en zaai- en stekgrond gezet (dat laatste weet ik niet zeker meer, het zou ook potgrond geweest kunnen zijn). Het substraat moet luchtig zijn, dat betekent dat er veel bims gebruikt moet worden. Ik schat dat het substraat voor ongeveer twee derde uit bims bestaan zal hebben. Geleidelijk kiemden er meer zaadjes in het potje met water en die kiemplantjes werden allemaal apart in een potje met substraat geplaatst. Zo kreeg ik uiteindelijk negen potjes met daarin een spiraalaloë in wording. De potjes werden in mijn minst zonnige kas onder het tablet geplaatst, waar ze op een zonnige dag zo'n vier uur zon gehad zullen hebben. Het substraat werd altijd een beetje vochtig gehouden, want helemaal laten opdrogen is funest voor deze aloë.

De plantjes groeiden zo goed dat ze na een tijdje een groter potje nodig hadden. Ze werden weer afzonderlijk in een potje gezet met hetzelfde luchtige substraat. Ik verbaasde mij over de groei. Ik ben gewend aan het uit zaad opkweken van mammillaria's en als je dan na een jaar een plantje van 1 cm doorsnee hebt, dan mag je niet klagen. Maar bij deze aloë? Tjonge, wat ging dat snel. Misschien moeten we er voor de succulentenwereld maar een spreekwoord bij hebben. Niet 'groeien als kool', maar 'groeien als een spiraalaloë'. De bijgevoegde foto's verduidelijken die groei. Afbeelding 1 laat zien hoe de plantjes er op 23 augustus uitzagen. Afbeeldingen 2, 3, 4 en 5 laten zien hoe groot

ze op 13 november waren. Daaraan kun je zien hoe hard ze in minder dan drie maanden gegroeid zijn. Van de negen plantjes heb ik er nog zeven over. Dat komt niet doordat er twee doodgegaan zijn, maar doordat ik er twee aan Marlies Schauer gegeven heb. De potjes werden in de herfst overigens steeds hoger in de minst zonnige kas gezet, omdat ze anders te weinig zon en warmte kregen.

Afb. 1. Zaailingen op 23 augustus.

Afb. 2. Dezelfde aloë's op 13 november.

Afb. 3. Nogmaals de aloë's op 13 november.

Afb. 4. Een van de grootste aloë's op 13 november.

Afb. 5. Nog een van de grootste aloë's op 13 november.

Van een spiraal is nu nog niets te zien, die komt pas als de aloë's veel groter zijn. En waarom groeit zo'n plant spiraalvormig? Op internet vond ik dat dit komt doordat het rechte streepje, dat je op de bladeren ziet, zich niet keurig in het midden van het blad bevindt, maar net iets links of rechts van het midden. Op sommige foto's is dat te zien.

Ik hoop dat mijn jonge plantjes goed door de winter komen en dat ik over een aantal jaren mooie spiraalaloë's in mijn tuin heb. Van nature groeit deze soort in de Drakensbergen van Lesotho, op 2000 tot 2500 meter hoogte, en op zonrijke plekken zelfs wel tot 3000 meter. Het klimaat wordt daar gekarakteriseerd door koele zomers met veel regen en koude winters met sneeuw. Ze staan er vaak in de wolken en in de mist. Dat lijkt verdacht veel op het Nederlandse klimaat! Ze groeien op rotsachtige hellingen in een zeer goed doorlatend, maar humusrijk substraat. Als je ze dus in Nederland wilt kweken, dan kan dat prima in de tuin, want een graadje vorst is geen probleem. Wel is het aan te bevelen om ze in de winter tegen te veel regen te beschermen. En het is belangrijk om te zorgen dat de grond waarin ze staan heel goed waterdoorlatend is. Je moet dus veel bims, grind of iets soortgelijks door de grond mengen. De wortels van de spiraalaloë mogen nooit helemaal droog worden, want dan is het einde oefening.

Natuurlijk heeft Dick Munniksma ook niet stilgezeten. Hij had veel meer dan twintig zaden en die heeft hij op een iets andere manier, en ook later dan ik, gezaaid. Afbeeldingen 6 en 7 laten zijn peulen en zaden zien (deze en alle volgende foto's zijn van Dick).

Afb. 6. Een van de peulen met daaronder de zaden.

Afb. 7. De peulen en de zaden.

Dick zaait *A. polyphylla* in pot- en stekgrond. Dat laat hij goed volzuigen met water. Dan wordt beneveld met een superol-oplossing. De zaden worden op het substraat gebracht en de potjes worden dan in een broeibak geplaatst die in een kamer staat. De broeibak wordt op 20 °C verwarmd en verlicht met breedspectrum lampjes. Er wordt regelmatig beneveld met de superol-oplossing, zodat alles supervochtig blijft. Afbeelding 8 laat de opstelling van Dick zien. Wanneer de zaden gekiemd zijn worden de schuifjes een beetje open gezet. Nog weer later gaan die schuifjes helemaal open.

Afb. 8. De door Dick gebruikte opstelling.

Dit jaar heeft hij de zaden in een kweekbakje gezaaid. Foto 9 laat zien hoe de situatie bij hem op 24 augustus was. Daar zijn meer dan 100 jonge plantjes te zien.

Afb. 9. De zaailingen van Dick op 24 augustus.

De volgende afbeelding laat zien hoe hard die plantjes bij hem gegroeid zijn, want die foto is op 5 oktober gemaakt, dus nog geen anderhalve maand na de eerste foto.

Afb. 10. De zaailingen van Dick op 5 oktober.

Intussen zijn de jonge plantjes verspeend, want ze begonnen toch wel erg dicht tegen elkaar aan te kruipen. Het verspenen werd gedaan in zaaigrond met een derde gedeelte bims. Ze staan nu in de kas in de zwakke herfstzon. Dick heeft ze van onderaf water laten opzuigen.

Volgend jaar moet hij er maar mee op de ELK gaan staan. Dan haalt hij zijn reis- en verblijfkosten er ruimschoots uit, tenminste als hij niet allerlei andere dure plantjes koopt....

Een aantal van Dicks planten van een jaar oud heeft hij buiten in de volle grond staan. Die hebben de winter overleefd. Een ander deel had hij in potten gezet en in de kas geplaatst, waarbij steeds van onderaf water gegeven werd. 's Zomers staan deze aloë's gewoon buiten in de volle zon, maar ze moeten wel geregeld water met wat voeding hebben.

Omdat het bij ons wel eens regent is het niet aan te bevelen om ze de hele winter open en bloot buiten te laten staan. Daarom worden ze bij Dick in de winter afgedekt met platen aan de bovenkant, zodat ze goed kunnen luchten. Als er sneeuw valt worden de zijkanten een beetje afgedekt, want er mag geen sneeuw op de planten komen.

Afbeeldingen 11 en 12 laten zien hoe de volwassen planten er bij Dick in de winter bij staan.

Afb. 11. De planten staan in de winter onder een afdakje.

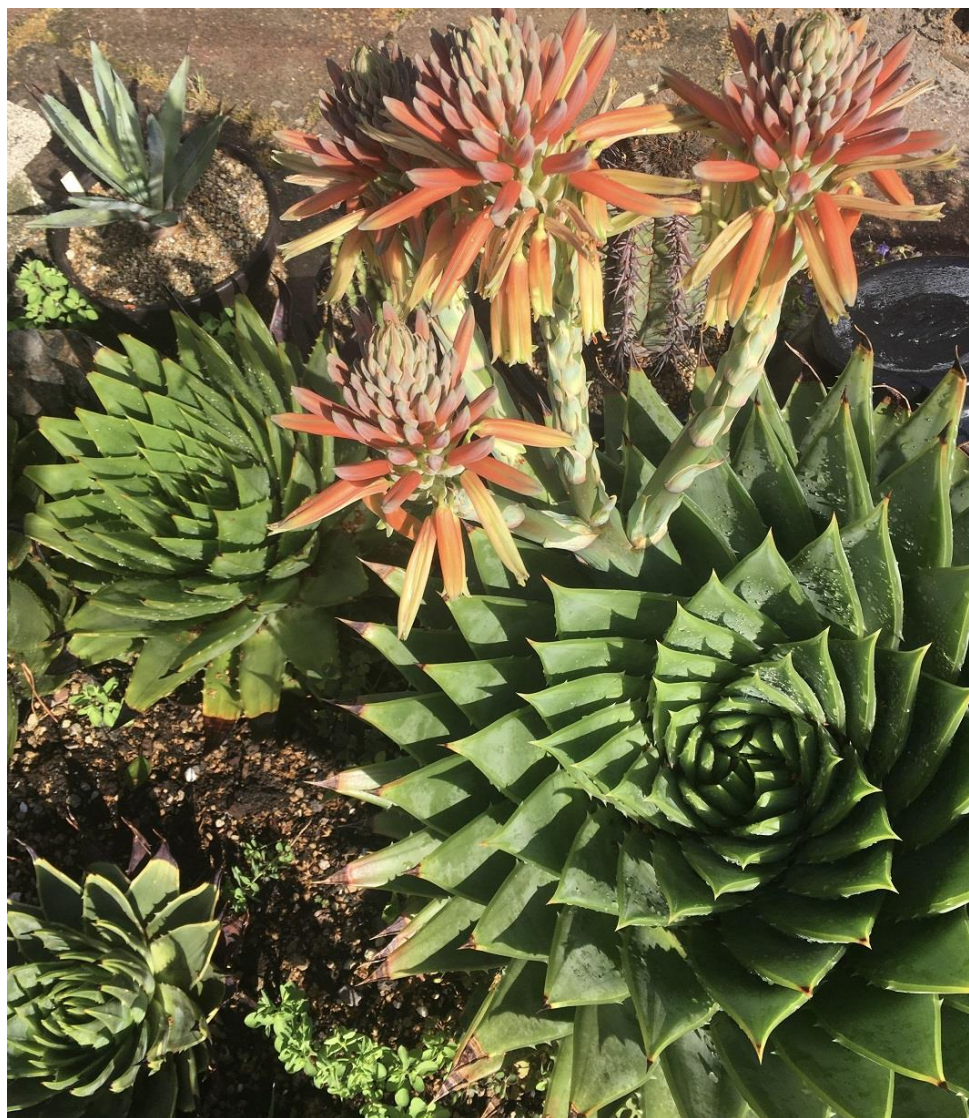
Afb. 12. Veilig onder een afdakje in de winter.

Mijn dank gaat naar Dick voor het leveren van de zaden, voor zijn tips en voor zijn foto's. En als Dick nou weer veel zaden oogst, dan kunnen we als leden van onze club wel een wedstrijd houden.....

Ik hoop dat ik jullie heb kunnen enthousiasmeren voor deze aloë. Volgens mij heb ik voor mammillaria's nog nooit zoveel reclame gemaakt als voor deze aloë!

De laatste foto's laten enkele volwassen exemplaren van Dick zien. De bloeiwijze is er mooi op te zien en ook de spiraal is bij sommige planten goed zichtbaar.

Wolter ten Hoeve.

(Foto's van de schrijver en van Dick Munnicksma)

Te Koop Aangeboden

- Het antischimmel middel te gebruiken bij het zaaien van succulenten.
Superol (Chinosol) 10 gram / 5,- euro,
- **Cactuspotjes terracotta kleur 5,5 cm, 100 stuks / 5,- euro**
- **Pennen, Staedtler permanent lumocolor 313-9 S (fijn),
watervast en lichtecht, 3,00 euro per stuk**

Informatie bij Coby Keizer-Zinsmeester

Advertentie

UITNODIGING voor de trouwe lezer:

- **kom eens langs bij Gerard Geling**
- **adres: De Akkers 10, 9636 CB Zuidbroek**
- **open alleen op afspraak**
- **bij voorkeur op woensdag**
- **dus even bellen of mailen**
- **0622464630 of agavespecialist@online.nl**

Gerard Geling